

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Arborem scientiae boni et mali, protoplastis interdictam
ex Gen. II,17**

**Mayer, Johann Friedrich
Ziegra, Georg David**

Vitembergae, 1718

§. 25.

[urn:nbn:de:bsz:31-130464](#)

31

mortis origo ad invidiam Diaboli referatur, a Deo vero creatore removetur. Plus enim est in αφθαρσίᾳ, quam in αθανασίᾳ, quia excludit non solum mortem, sed etiam omnem mortalitatem, adeoque omnem Φθαρτικὴν κακότητα, dicente B. Gerhardo Loc. de Morte §. 40. Indicat id ipsum quoque Sapiens c. l. 13. 14. Deus mortem non fecit, nec latatur in perditione vivorum. Creavit enim Deus eis τὸ εἶναι, ut essent omnia, & ut salutares, τωτήροι, sint nationes mundi, & non est in illis Φθερμάκον ἀλίθεος, quod reddendum venenum perditionis, vel moriferum. Vox enim Φαρμάκῳ media est significationis; hic vero accipitur in seqviorem partem, uti cum addita vox ἀλέθεος, tum quae antecedunt, luculenter edocent. Quid? quod in vita æterna erit restitutio status integritatis & αἰτοναζάσσασις πάντων Act. 3. 10. jam vero in vita æterna mors non erit Apoc. 21. ¶ E. nec in statu integritatis fuit. V. a negata causa mortalitatis c. g. materia ex qua: falsum quippe materiam semper meditari maleficium i. e. corruptionem, item esse ob transmutationem primo & per se, cum sit data ad subsistentiam formæ corporeitatis in substantia: unde si desit forma cum qualitatibus contrariis, nulla erit transmutatio & corruptio: quin nec a materia remota ad corruptibilitatem valet consequentia, nec a materia, ut principio corruptionis remoto ad naturalem corruptibilitatem, in materiali, exemplo coeli, terræ, materiæ primæ &c. nec a materia propinquæ: quia potuit esse elementorum mistura sine δυσηρσίᾳ: nec uti vita est totius suppositi: ita mors & mortalitas fingenda est materiali; præcisa forma, cum potius per inspiratam נְשָׁמַת חַיִּים non exclusa conditoris gratia, nec obstante elementorum mistura, immortalis potuerit primus homo conservati: nec causa mortalitatis locus, quippe accidentalis, extrinsecus, nihil habens inditum corruptivi: quin si vel locus aliquid corruptivum naturæ humanæ habuisset, vel etiam mortalitas primo homini naturalis fuisset, ejus causa Deus Creator fuisset, quippenon hominis saltem: sed & materiæ conditor, quod in Orthodoxorum scholis ἀτόπον est ἀτόπων ατοπώτοι.

§. 25. Prolixum foret, pluribus nostram demonstrare sententiam, fecerunt id jam abunde nostrates, ut modo dictum, Theologi, imprimis Magnif. Dr. D. Calov. T. 4. Syl. Tb. Art. 2. c. 1. & qu. 5. p. 548. s. it. Harm. Galixino-Harer. Sect. II. c. II. subf. 4. p. 251. ¶. 50-

ff. Socinianism. prof. Sect. 4. Art. i. contr. 3. p. 236. ff. B. Walther, in Spong. Mos. ad b. l. p. 235. ff. B. Gerh. Disp. Isag. XXII. c. 9. § 5. It. T. II. Loc. Tb. n. 100. p. 109. & T. VIII. n. 40. p. 23. &c. Augustinus quoque Tom. VII. de Peccatorum meritis & remissione, Lib. I. c. 2. & sqq. ex professo contra illam disputat opinionem, inter alia cap. 2. dicens: Qui dicunt, Adam sic creatum, ut etiam, sine peccati merito moreretur, non pena culpa, sed necessitate natura, profecto illud, quod in lege dictum est: Quia die ederitis, morte moriemini; non ad mortem corporis, sed ad mortem anima, quae in peccato sit, referre conantur. Quia morte mortuos significavit Dominus infideles, de quibus ait: Sine mortuos sepelire mortuos suos. Quid ergo respondebunt, cum legitur hoc Deum primo homini etiam post peccatum increpando & damnando dixisse: Terra es & in terram ibis? Neque enim secundum animam, sed quod manifestum est, secundum corpus terra erat, & morte ejusdem corporis erat iturus in terram. Qvocirca etiam Sextus Senensis Lib. V. Biblioteca Annot. 36. reprehendit Augustinum Eugubinum; qvamvis eandem sententiam, qvam ipse tradit, habeant quoque Philo in Lib. 2. Allegiarum Legis, Josephus Lib. 1. Antiq. c. t. & Eucherius Lib. 1. Comment. in Genes. Qvod etiam in plenario Africano Concilio Milevitano c. 5. factum: anathemate dicto illi, qui Adamum mortalem factum docuerit: & ex eodem in Jur. Can. dist. IV. de Consecratione c. 42. Imo ante enatum Pelagium hominem natura mortalem fuisse inficiati sunt vetustissimi Ecclesiæ Doctores: Cyprianus Serm. de patient. In illa, inquit, prima transgressione precepti firmitas corporis cum Immortalitate discessit, & cum morte infirmitas venit. Tertullian. Lib. de anima c. 52. Qui primordia hominis novimus, audenter determinamus, mortem non ex natura secundam hominem, sed ex culpane ipsa quidem naturali. Denique si non deliquerisset, nequaquam obiisset: Ita non erat natura, quod ex oblationis potestate accidit per voluntatem, non ex institui auctoritate per necessitatem.

§. 26. Inter Christianos igitur iterum ait Augustinus Lib. 13. de Civ. Dei c. 15. qui veraciter Catholicam fidem tenent, constat etiam ipsam corporis mortem non configisse nobis lege naturæ, sed meiori insultam esse peccati, qvia peccatum vindicans Deus dixit primo homini, in quo runc omnes eramus: Terra es & in terram ibis. Et c. 1. Non eo modo, quo angelos condiderat, ita condidit & homines, ut etiam si peccassent, mori omnino non possent, sed ita ut perfundatos obediens.